

FORJOR

PROFIL OCUPAȚIONAL

(versiunea finală)

Descrierea ocupației: Practicanții unei astfel de ocupații se ocupă de forjarea, matrițarea, presarea, ștanțarea, ambutisarea diferitelor piese metalice prin schimbarea formei sau dimensiunilor acestora prin deformarea plastică, manual sau cu ajutorul mașinilor universale de forjat sau a mașinilor specializate, precedate fiind de o încălzire a semifabricatelor în cuptoare sau inductori, până la temperaturile necesare începerii deformării plastice.

Cod COR: 722 101 - 722 108

A. Sarcini principale

Această componentă cuprinde acele sarcini aferente unei ocupații care au cea mai mare importanță pentru ocupația respectivă și permit diferențierea între o persoană cu performanțe ridicate în profesia respectivă (expert) și o persoană cu performanțe reduse (novice).

- Analizează desenul, planul de operații, schițele sau modelele piesei forjate/matrițate.
- Stabilește etapele procesului de forjare în concordanță cu specificațiile primite;
- Reglează injectoarele și arzătoarele în funcție de instrucțiuni și de natura lucrării;
- Aprinde, întreține și oprește focurile de la cuptoare;
- Curăță vetrele cuptoarelor și a camerelor de ardere;
- Realizează debitarea semifabricatelor, la rece sau la cald, manual cu scule simple sau cu ajutorul mașinilor specializate;
- Încălzirea semifabricatelor (în cazurile în care calitatea materialului o cere are loc și o preîncălzire) în cuptoare speciale;
- Manipulează piesele și semifabricatele pe nicovale, manual sau cu ajutorul mecanismelor de ridicat și transportat;
- Efectuează operațiile de forjare propriu-zisă: refulare, întindere, lățire, găurire, despicare, tăiere, îndoire, răsucire, sudare, forjare pe dorn, ascuțire prin forjare etc.;
- Marchează piesele forjate cu poanson individual de la caz la caz;
- Se asigură de răcirea pieselor forjate în cuptoare, gropi de nisip sau aer liniștit, în funcție de calitatea materialelor și a dimensiunii pieselor;

- Realizează și asigură controlul final al pieselor forjate (aspect dimensional fero-flux, defectoscopie ultrasonică);
- Execută operații de transport, încărcare, descărcare și depozitarea a semifabricatelor;
- Execută manevre de suport cu caracter tehnologic, de a căror îndeplinire corectă depind forma, dimensiunile și calitatea piesei forjate/matrițate;
- Întreține și repară micile defecțiuni ale instrumentelor, utilajelor folosite în procesul tehnologic;
- Întocmește documentația specifică de realizare a pieselor turnate (registru de realizări, rebuturi, etc.).

B. Contextul muncii

Această componentă conține informațiile esențiale despre mediul în care practicanții unei ocupații își exercită activitățile menite să ducă la îndeplinire sarcinile aferente și eventualele riscuri la care aceștia se expun.

B₁. Mediul fizic

- Activitatea se desfășoară în hale dar cu expunere la temperaturi ridicate.

B₂. Mediul socio-organizațional

- Munca presupune sarcini bine structurate și repetitive
- Programul de lucru este fix
- Munca se desfășoară preponderent individual dar și în formație de lucru
- Erorile în executarea sarcinilor pot cauza accidente

B₃. Riscuri. Alte notificări speciale

- Risc de lovire mecanică sau arsuri

C. Nivelul de educație și calificare

Exercitarea oricărei ocupații necesită un anumit traseu de educație sau training finalizat printr-o calificare. Conform Cadrului European al Calificărilor (EQF) există 8 niveluri de calificare (N1-N8).

- Studii medii
- Nivel de calificare: N3, N4

D. Cunoștințe și deprinderi

Cunoștințele colecții de informații relaționate, specifice unui domeniu. Ele sunt rezultatul învățării formale sau non/informale. Deprinderile sunt cunoștințele procedurale, adică blocuri de cunoștințe despre cum să faci o activitate (proceduri, strategii, tehnici), de regula cu o anumită unealtă.

Cunoștințe referitoare la:

- Mecanică
- Fizică
- Chimie
- Producție și procesare

Tipuri de deprinderi

- Deprinderi de muncă cu sisteme tehnice
- Deprinderi de gestionarea resurselor

E. Aptitudinile

Aptitudinea reprezintă un set de procese cognitive, psihomotorii sau senzoriale necesare pentru a obține performanță într-o gamă de activități. Succesul în activitatea respectivă presupune pe lângă aptitudini, un set de cunoștințe dobândite printr-o rută educațională.

E1. Aptitudini cognitive

Aptitudine	Nivel de dezvoltare				
	1 (minim)	2 (mediu inferior)	3 (mediu)	4 (mediu superior)	5 (maxim)
1. Abilitatea generală de învățare			X		
2. Aptitudinea verbală		X			
3. Aptitudinea numerică		X			
4. Aptitudinea spațială				X	
5. Aptitudinea de percepție a formei				X	
6. Abilități funcționărești		X			
7. Rapiditatea în reacții		X			
8. Capacitatea decizională				X	

E2. Aptitudini psihomotorii (A_P), senzoriale (A_S) și fizice (A_F)

E2. Aptitudini psihomotorii

- Fermitate braț-mână
- Coordonarea membrelor
- Controlul instrumentelor

E3. Aptitudini senzoriale

- Percepție tridimensională
- Acuitate vizuală apropiată
- Vedere periferică

E4. Aptitudini fizice

- Rezistență fizică
- Putere musculară statică
- Putere musculară abdominală

F. Alte caracteristici

Cele mai importante caracteristici, altele decât cunoștințe, deprinderi și abilități (Knowledge, skills, abilities - KSA) sunt: interesele, surse ale satisfacției profesionale și caracteristicile de personalitate.

F1. Interese

Primele trei tipuri de interese în ordinea relevanței sunt:

C R A (convențional, realist, artistic)

F2. Surse ale satisfacției profesionale

- Independența în muncă
- Stabilitatea locului de muncă
- Instruire adecvată

F3. Caracteristici de personalitate

- Practicantul unei astfel de ocupații ar trebui să fie o persoană orientată spre scopuri clar delimitate, exigență, meticulozitate, rigurozitate în realizarea sarcinilor prin conștientizarea regulilor. De asemenea, este nevoie și de abilitate de a menține echilibrul emoțional în condiții și

situații de stres ridicat fără a prezenta manifestări extreme și neconcordante cu situația prezentă de asemenea o cerință de personalitate specifică ocupației.

G. Perspectiva pe piața muncii

Perspectiva pe piața muncii se referă la dinamica dezvoltării ocupației respective în raport cu ansamblul ocupațiilor prezente pe piață. Sunt utilizate trei categorii de notații care semnifică tot atâtea tendințe: creștere (dinamica ocupației e mai mare decât celelalte ocupații per ansamblu), stagnare (dinamica ei este similară cu a altor ocupații) și scădere (dinamica este sub nivelul ansamblului ocupațiilor).

- Stagnare

H. Categoria de salarizare

Raportarea unui salariu la salariul minim pe economie este un indicator relativ constant și foarte informativ, independent de fluctuațiile salariale. Ca atare vom avea ocupații cu salariu minim și ocupații de $n \times$ salariul minim, unde n poate fi și un interval (ex. „2-4” x salariul minim).

(2-3) X Salariu minim pe economie

I. Ocupații similare

Sunt prezentate 2-5 ocupații care fac parte din aceeași grupă, conform opiniei specialiștilor.

- Forjor matrițer
- Prelucrător mecanic metale prețioase
- Presator piese din pulberi metalice
- Stanțator